

f. Eks. Burmeister & Wain, og det ærede Medlem bliver sendt ud for at vurdere Værdtet til Ejendomsskyld, at jeg da bliver først færdig, og jeg tror, at jeg kommer til et nøjagtigere Resultat end det ærede Medlem. Det er en Fordel ved den nuværende Skattebasis, at den ikke kan om-disputeres, man kan blive enig om, hvor mange Kvadratalen der er. Derimod vil det være meget vanskeligt at blive enig om, hvorvidt en Vurdering akkurat har truffet det rette, der vil altid være en Mulighed for forskellig Opfattelse, som ikke er heldig i det praktiske Liv. Jeg vil til Slutning sige, at vi ønske en retfærdig Skattefordeling, men den her opstillede er ikke helt retfærdig derigennem, at der hele Tiden rides paa, at Kjøbenhavns Kommune skal gaa ned fra 3 til 2 pCt., thi kun derved faar man de Tal opstillede, der angive Kjøbenhavns Stilling i Forhold til Byerne og Landet. Paa Landet og i Byerne vil Kommuneskatten gaa ned, naar de faa dette Tilskud fra Staten, fordi deres Skatteprocent ikke er begrænset, men her i Kjøbenhavn kunne vi, som omtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen), ikke gaa ned. Vi maatte, hvis disse Skattelove ikke vare komne, have søgt om Adgang til at tage højere Skat, vi kunne ikke nøjes med den nuværende Skatteprocent, naar vi skulle opfylde de Pligter, der paahvilte Kommunen. Jeg vil til Slutning sige til de Herrer, at de maa ikke undres over, hvis jeg har taget lidt stærkt fat paa den Historie. Jeg har haft den Opfattelse, at jeg maatte gøre opmærksom paa de vedkommende Fejl, og jeg tror, at det er klogere af Partiet, at vi selv se vore Fejl og rette saa mange af dem i Lovforslagene som muligt, inden de gaa videre. Synes De, at jeg har sagt for meget, vil jeg minde Dem om, at man jo har Lov til at raabe, naar man bliver slaaet. Jeg antager ikke, at de Herrer ere ganske enige med Kobbersmedsvenden Lars i „Genboerne“, der, da de ville slaa Løjtnant v. Buddinge, og denne skriger, siger: „Skrig nu dog ej saa gefærlig, vi slår dig jo bare ihjel“. Vi ere nødte til at raabe Vagt i Gevær, vi ere nødte til at sige her for Kjøbenhavns Vedkommende, at saaledes som disse Lovforslag ere lagte, finde vi, at de ere i vor Disfavør, mere i vor Disfavør, end Kommissionsforslagene vare. Jeg gentager, at jeg paa ingen Maade anstiller Sammenligning med de nuværende Forhold, thi jeg erkender, at naar Skatterne skulle fordeles paa Indtægter og Formue, maa Kjøbenhavn i første

Række komme til at bløde. Det finder jeg retfærdigt, men den skal ikke bløde mere, end den forholdsvis bør gøre det, og det er det, den let vil komme til efter disse Lovforslag.

**Dalsgaard:** Den højtærede Finansminister mente ikke, da han forleden havde Ordet, at kunne give mig Medhold i, at, som de herhen hørende Bestemmelser i Lovforslaget om Ejendomsskyld ere affattede, og særlig som Lovforslagets § 15 er affattet, vilde Resultatet blive, at de nuværende bygningsafgiftspligtige Bygninger kom til at slippe helt fri for at svare Skat til Staten i et Fjerdingaar. Den højtærede Finansminister mente tværtimod, at dersom disse Bestemmelser ikke bleve vedtagne og særlig, dersom Bestemmelsen i § 15 ikke blev vedtagen, vilde Følgen blive, at disse Bygninger kom til at svare en dobbelt Skat i et Fjerdingaar, kom til at svare baade efter Bygningsafgift og efter Ejendomsskyld. Ja, hvis dette var Forholdet, vilde disse Bestemmelser selvfølgelig faa min Tilslutning straks, men da jeg ikke kan erkende, at denne Anskuelse er rigtig, da jeg tværtimod fremdeles mener, at det er mig, som har Ret i min Opfattelse, kan jeg ikke give disse Bestemmelser min Tilslutning. Forholdet er jo dette, at efter Lovforslaget om Ejendomsskyld skal der sidste Gang opkræves Bygningsafgift og Hartkørnsskat den 1ste April 1903. Nu er det jo efter de hidtidige Regler saaledes, at Bygningsafgiften betales halvaarsvis bag ud, og det halve Aars Bygningsafgift, som skal erlægges den 1ste April 1903, er altsaa for Halvaaret Oktober 1902—Marts 1903. Efter Forslaget om Ejendomsskyld skal der første Gang opkræves Ejendomsskyld den 1ste Oktober 1903, og efter Forslagets § 14 skal dette være for Halvaaret Juli-December 1903. Men da denne Opfattelse af Lovforslaget utvivlsomt er rigtig, forekommer det mig givet, at jeg ogsaa har Ret i den Opfattelse, at saa bliver der ikke svaret nogen som helst Skat til Staten af de nuværende bygningsafgiftspligtige Ejendomme i Tiden fra 1ste April 1903 til 30te Juni samme Aar; og det kan jo dog ikke være Meningen, at man skulde komme til et saadant Resultat. Den højtærede Finansminister har fuldt Ret i, at naar man gaar til at indføre ensartede Bestemmelser for Paaligning af Skat paa faste Ejendomme i Land og By, er det ogsaa rigtig, at man samtidig naar til at faa ensartede Skatteterminer og ensartet Betalingstid for Terminerne. Det er utvivlsomt rigtig;